

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

32. Cap. De ijs, qui in tempus morbi emendationem vitæ differunt.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

ejus manent in peccato ait. S. Bernardus (a)

Vbi itaque in peccatum prolapsus fueris, sine morâ resurge, teque Deo reconcilia, antequam ille manum suam eleuet aduersum te. *Horrendum enim est incidere in manus Dei viventis.*

CAPVT XXXII.

De ijs, qui in tempus morbi emendationem vite differunt.

SI iustus Dei furor de improvise te non opprimat, fatalis, qui te premet morbus, non multum subsidij tibi adferet, ut Deum animæ tuæ reddas propitium: si enim febris tibi non adimat intellectus usum, certè non parùm enervabit illius vires, tantamque illi offundet caliginem, ut de Deo tuisque peccatis attentè cogitandi tibi præreptura sit potestatem.

Æger quidam morti proximus, mortuus, ut varios eliceret virtutum actus, reposuit. *Non equidem possum: cerebrum mihi nimis infirmum est & debile, & nisi opportuno tempore id antè fecissem, jam de salutè mea esset conclamatum.*

P. Iulius Recupitus, qui hanc historiam narra-

(a) *Serm. I. de adv.*

narrat, vir cogitationibus Sanctis diu-
 noctuque intentus, & quotidianis varia-
 rum virtutum exercitationibus assuetus,
 postquam à morbo convaluisset, hæc de
 se commemorat. *Dum circumstantes Patres
 me compellabant, multasque mihi de more
 praelegebant preces pijs refertas suspirijs & af-
 fectibus, adeo perturbata eram mente, ut so-
 lam eorum vocem percipere, sensum autem
 verborum aut nunquam aut certe raro admo-
 dum, omni licet conatu aubibito, assequi possem.*

Hæc si ita se habent, pejus agetur te-
 cum, qui vitam tuam ad frugem revo-
 care detrectas, nisi ingruens morbus eò
 te compellat; præsertim si vanis munda-
 nisque propensionibus plenus, aut exer-
 cendorum sæpe actuum fidei, spei, cari-
 tatis, contritionis, ceterarumque virtutum
 nullam tibi comparaveris consuetudinem:

Serò nimis incipimus benè vivere,
 cum jam è vita migrandum est, sicuti
 ferius munimus pectus clypeo post lethi-
 fera accepta vulnera.

Dubia, infirma, & agra est pœnitentia,
 quæ ab infirmo, & agro proficiscitur.
 Is peccata non deserit, sed à peccatis
 deseritur. Esto peccandi voluntatem ha-
 beret, peccandi potestate destitutus esset.

Confessio eorum, qui emendationem

vita tam diu differunt, donec fatali obruntur morbo, similis plerumque est confessioni furum & latronum, quibus illud per cœmuleum extorquetur: nam hi vix inde amoti omnia ilicò, quæcunque fallunt, negant, & pernegant.

Impius Rex *Pharao* decies à Deo punitus horrendis modis, culpam suam fatebatur in vices singulas, spondebatque gentem Israëliticam servitute *Aegyptiacæ* se liberaturum; sed vix erat equuleo amotus, vix cessabant plagæ, cum omnia quæ promiserat, retractaret. Ingens sanè argumentum ejus pollicitationes fallaces fuisse & minimè serias.

Ita contingit non paucis, quibus neglectam longo tempore scelerum expiationem mors jam jam imminens extorquet. Peccata sua quidem aperiunt, sed eorum confessio plerumque non est perfecte libera, coacta quasi est; confitentur, quia vehementes patiuntur angustias, quia mortem instantem perhorrescunt, quod si nec morbus illos affligeret, nec mortis terreret metus, nèquaquam peccata sua sacerdoti detegerent, nec vitam emendarent; quin quod pejus est, si convalescerent, in antea acta flagitia relaberentur, uti quotidiana nos docet experientia.

Agenda de peccatis est pœnitentia, dum sani sumus, dum mens est integra, dum & benè & malè agendi potestas superest. Id qui facit, non potest non securè mori: eligit enim quod certum est, & repudiat quod est incertum.

Tempestatem opperiri, dum venti favent, & in altum vocant, magna dementia est.

At emendationi vitæ fatalis morbi tempus assignare, neque æternam animæ suæ stabilire felicitatem, ubi & valetudo, & tempus & tot occasiones favent, dementia est longè maxima.

Stultissimum est, inquit S. Eucherius (a) *ut causa, quâ de necessitatibus agitur æternis, mutabilibus vitæ deficientis committatur extremis.*

CAPVT XXXIII.

Ne ad horam quidem differenda est vitæ emendatio.

Multorum vox est; cras cras ad frugem redibo: sed cur non hodie? cur non hâc horâ?

Si qua vultum tuum, aut vestem labes
E6 infecerit

(a) *Homil. de dilat.*